

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
---	--	---

A paktum.

A legutóbb lefolyt alispán választásánál köztudomás szerint két egyformán erős párt küzdött meg egymással, t. i. dr. Csató Zsigmond és dr. Cicatricis Lajos pártja. Nyilvánvaló egyúttal azon tény is, hogy ez uttal nem személyek érdekében folyt a harc, de igenis mindkét párt határozott elvekért küzdött, s ezen elvek keresztül vitelt tűzte ki czélul akkor, midőn azok megtestesítésére személyeket keresett.

Úgy hisszük, nem tévedünk, midőn kimondjuk, hogy azok, kik dr. Cicatricis Lajos mellé sorakoztak, az eddigi megyei irányzattal egyszer s mindenkorra szakítani akartak; véget kívántak vetni azon áldatlan, személyes gyűlöletből eredő viszállyoknak, mik már évek óta a megyei adminisztrációt a szó-szoros értelmében megbénították.

Nem elvek harca folyt már a vármegyén; nem elvekért léptek sikra a pártok, hanem a személyes bosszú, a személyes gyűlölet eszközözül használtattak fel, úgy az egyik, mint a másik részről.

Megbuktatni Simát, vagy megbuktatni Stammert! Ne legyen Simának igaza, vagy ne legyen Stammernak igaza! Ez volt a jelszó, melyet a pártok zászlóikra írtak.

No hát az ilyen harcnak meg kell

szünni. Az ilyen küzdelemnek végét kell vetni egyszer s mindenkorra!

Ennek tulajdonítható, hogy az alispán választásánál maga az ugynevezett megyei párt is két részre szakadt. Azok, a kik a mult irányzattal szakítani akartak, Fekete Márton vezérlete alatt dr. Cicatricis Lajos szemelték ki jelöltüknek, mert attól remélték, hogy az eddigi rendszeren változtatni fog és a feldult békét helyre állítja az által, hogy a pártokat ki fogja egymással békiteni.

Dicséretére szolgál a szentesi ellenzéknek, hogy a párt egész zöme, mint egy ember sietett csatlakozni a Fekete Márton által lobogtatott zászló alá.

Ez volt az a sokat emlegetett „paktum,” mit sokan oly különféle módon és nem minden rossz akarat nélkül igyekeztek Fekete Márton és pártjának rovására magyarázni.

Pedig ezt a paktumot szégyenleni, ezért pirulni vagy éppen eltagadni nem csak hogy nincs oka senkinek, kinek benne része volt, sőt ellenkezőleg annak létrejöttét nyílt homlokkal, komoly férfiakhoz illően, egész bátran kötelesség elismernünk és bevallanunk.

Részünkről a választások után megindult mosakodást épp ez okból föltétlenül elítéljük; mert hogy dr. Cicatricis Lajos pártja a választás érdekében, tehát elvi czélökért a megyei ellenzékkel tényleg szó-

vetkezett, vitatni, sőt eltagadni nem ildomos, nem férfias eljárás.

Épp ezért a lapunk f. hó 5-én megjelent számában, Ujhelyi Nándor úr és társai által aláírt „Nyilatkozat”-hoz hozzá nem járulhatunk s annak aláírását meg is tagadtuk.

Annak vitatását pedig, hogy a paktum Zsilinszky Mihály főispán úr Ő méltóságának megbuktatására irányult volna, szóba hozni is fölösleges gondolatnak tartjuk, mert arról meg vagyunk győződve, hogy Fekete Márton soha sem állna oly mozgalom élére, mely Zsilinszky ellen irányoztatnék. S viszont föltételezzük főispán ur Ő méltóságáról, hogy sem Fekete Márton, sem Cicatricist és annak párthiveit, ilyen méltatlansággal gyanusítani nem akarta és nem is fogja.

Most, midőn hallottuk dr. Csató Zsigmond alispán programbeszédében határozott kifejezését annak, hogy főczélul a pártok kibékülését tűzi ki és erre minden lehető elkövet, tökéletesen meg vagyunk nyugodva, mert ezen kijelentés magában foglalja azt, hogy vármegyénk a régi irányzattal föltétlenül szakítani fog.

Reméljük és elvárjuk, hogy dr. Csató Zsigmond alispán úr adott szavát beváltja. Mert ez esetben nem csak reánk, de az ellenzék férfias támogatására is számíthat minden igazságos törekvésében.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

A nők fényüzése.

— Miért nem nősül? Kérdéze nem egy éltes nő egyik fiatal ismerősétől. Hisz nőt csak elbirna tartani? — Akár hármát is nagysád, felelte a kérdezett, de ruháznai egyet se! Ezzel mosolyogva mutatott a társaságban levő cícomázott fiatal nőkre.

Mit mondjunk e találó feleletre? Hogy igazat szól . . . ezt még a legelvakultabb anyának is helyben kell hagynia, ki elragadtatva nézi szép, fiatal leányát báli vagy más társasöltözékben, sőt abban is, mit manap háziöltözéknek, — pongyolának neveznek, — De még inkább helyben fogja hagyni az apa ki mogorva arcczal vizsgálja az évrő-évre szaporodó ruhatári számlákat.

Őszintén megvalljuk, hogy az élelmszerek rohamos dragulása, mely a legszerényebb háztartás költségeit is megkettőzteti, minden nőnek multhatlanul kötelességévé tenné, hogy minden fényüzést kerüljön. De nem, mert az öltözékekkel fényezés megbocsáthatlan mérveket öltött. Pedig a rakott ránczokat, volinesokat, bodrokat és csokrokat, melyekkel a mi divat tulterheli a ruhákat, korántse mondhatjuk szépeknek. Észrevesszük mily disztelen a felső ruha felvevése, midőn a nők egymás mellett helyet foglalnak, sóhajtvá vallják meg, hogy a sok

kelmepazarlás nehézzé és gyakran kényelmetlenné teszi az öltözéket, de kik nem mernek ez ellen tiltakozni? A nők maguk, kik nem tudnak a folyam ellen uszni, a gyöngébb nem itt elveszti önállóságát.

Megbocsáthatatlan gyöngeség ez a nőktől, hogy e vizátság ellen nem merészelnek egyesült erővel kikelni. Minden nő természetében meg van a vágy, hogy tessék; és vagy észrevehetőleg nyilvánul, avagy pedig öntudatlanul rejli keble mélyében, de meg van. Nincs köztük egy se, legyen az bár fiatal vagy koros, ki teljesen egykedvű lenne a benyomás ellen, mit egyénisége előidézik. Távol legyen tőlem, hogy ócsároljam az érzést, föltéve, ha kacérsággá nem fajul, mert leányainknál csak a helyes ruhaigazítást kell eltalálni, hogy ennek segítségével megszépítsük házi és társadalmi köreinket.

Nagyon messze vinne és nem felelne meg tulajdonképeni csélünknek, ha e helyen azt akarnánk kutatni, hogy mi része a tetszeni vágyásnak a ruhához és a nők külsejéhez, ezuttal csnpán a czélszerűtlen ruházkodásról szólunk.

A hölgyek azért öltözködnek tisztán, csinosan és díszesen, mert tetszeni óhajtanak mert nem akarnak társnőik előtt hátramaradni, úgy, hogy végre a divatbalgaság elcsábítja őket.

Hogy mi férfiak, kiknek itéletét a fiatal

életvidor leánykák, különben nem veszik félvállról, nem csupán titokban, de nyíltan is kikeliünk e balgaságok és izléstelenségek ellen, látszólag épp oly keveset tesz a latba vetve, mint az apa bosszúsága, kinek a kis lány fényüző ruhája számtalan redőt von homlokára és sok sóhajjt sajtol ki kebléből. Fiatal hölgyeink tehát, nem csupán balgaságot követnek el, midőn ott, hol tetszeni óhajtanak, épp az ellenkezőt eredményezik, és ezenkívül a házassulandó ifjakat elriasztják, hanem a szó teljes értelmében helytelenül is cselekszenek, midőn minden megfontolás nélkül követik a divat tulzásait.

A legnagyobb hiba az anyákat terheli. A fiatal leányoknál hiányzik a tapasztalat, az anyáknak eszükbe se jut, hogy bő tapasztalatukból segítségükre legyenek, sőt szükség esetén rájuk kényszerítsék és egyszerű „igy kell lenni” által az öltözék fényüzését illő korlátokba szorítsák, mert gyöngé, hű anya, ha kell, inkább a háztartást szorítja meg, hogy se leánykája rövidébb uszályt, vagy néhány volinnal kevesebbet fitogtasson, mint társnőni. Kérdézetek csak a házassulandó ifjakat, hogy nem az egyszerűség teszi-e őket figyelmissé, vajjon nem a karesu, szűzies alak benyomása hat-e rájuk jótékonyan, a szokásos kellékek, a természetellenesen földuzzadt fölső ruha nélkül — vajjon nem a sima haju, barátságos arcz bájolja-e el és költi

Ez esetben megóva lesznek vármegyénk községei attól, hogy olyan választások, mint minő a szentesi polgármester választás is volt, előforduljanak Csongrád megye területén.

S ezzel azt a nagy szolgálatot is teszi pártjának, hogy pártterdekből sem fogja bele kényszeríteni híveit abba, hogy az ily és hasonló választásokat szavazatukkal is megpecsételjék.

Részünkről egész bátorsággal megerősítjük, hogy igenis a jobb adminisztráció érdekében a paktum megtörtént és azt nem is szégyeljük!

A koronázás jubileuma.

Boldog az a nemzet, mely oly jeles erényekkel tündöklő nagy uralkodót lát országában élén, mint dicső királyunk; viszont boldog lehet az olyan uralkodó, kit népe millióinak sokasága rajongásig szeret. Az e héten lefolyt ünnepek szakadatlan láncolata az egész ország népének szívét egy érzéssel tölté meg: éljen a király! E kiáltás hangzott a bérczek között és ezen üdviválgást vitte szárnyain az alkonyi szellő. Megmutatta a magyar nemzet az egész világ előtt, hogy jóságos, bölcs királyát mily odaadó szeretettel rajongja körül; megmutatta, hogy az Isten, király és hazza eszméi együtt, összeforrvan, milyen szent eszméi a magyarnak!

Mert a magyar nemzet őseitől örökölt hagyományos hűséggel szereti királyát: vele sír, ha bánata van; együtt vidád vele, az öröm és boldogság napjain.

A koronázási ünnepek alatt, nem volt párt-, nem volt vallás különbség, egy közös érzélem foglalta el

bennünk a vágyat, hogy az egyszerűség és igénytelenség e példányképét közelebről megismerje, nem pedig az álfürtökkel és fonatokkal tulterhelt főt, melynek tetején kalapnak nevezett, emeletes szörnyeteg lebeg? Jól megértsenek, kedves hölgyeim, nem azt követelem, hogy a fiatalság apáczaruhát viseljen, hanem tultegye magát a divat tulzásain.

Viseljenek világos, szines, lenge vagy nehéz kelméket, miként azt az idény követeli, díszíték magukat tarka szalagokkal és virágokkal, miként az a fiatalságot megilleti. Legyenek tiszták, de őrizkedjenek minden tulzástól s ha megakarják hallgatni tanácsomat, vessenek tűzbe minden alhajat, ha a saját hajuk még oly rövid és ritka is, szabadítsák meg homlokukat a nyírott hajtól, hadd ragyogjon tisztán mindenki elé, mert van-e szebb disze a nőnek homlokánál? Ezt az ocsmány divatot bizonyosan oly nő találta föl, kinek keskeny, rút homloka volt és önmök mégis utánozzák? Ne hódoljanak a párisi demi — monde — ok divatjának! Végül még egy kérést, kedves hölgyeim (megdobhatnak ha úgy tetszik), de ne vessék meg intó szavamat! Mondjanak le a divat balgaságairól, ruházkodjanak egyszerűen, szerényen és az adott körülményekhez képest, melyek közt élnek. És legyenek meggyőződve, hogy nem is említve az okos, komoly emberek tiszteletét, oly megaláztatást fognak érezni, minőt még a legfényűzőbb öltözék se szerezhet önöknek sohasem! Akkor még én is meg-nősülök s felveszem Hymen rózsaláncait.

Károczfalvi.

és egyesítette a magyar haza népének szívét: a király és családja iránt rég táplált szeretet érzelme!

Ilyen érzélem hatása alatt ünnepezt az egész ország, kezdve a fővárostól, le a kis faluig. Természetes, hogy oly fényt és gazdag pompát, mint a minőt a fővárosban produkáltak, máshol hiába keresünk, de a lelkesedés a fölkezt uralkodó és családja iránt kifejezésre jutott szeretet egyenlően lelkesült és magasztos volt nagy Magyarországon.

Nálunk is ünnepet ültünk e hó 8-án. Fellobogóztak épületek hirdették a szeretet magasztos ünnepét, melylyel a magyar nemzet koronás királyát körülveszi.

Már 7-én az esti órákban hirdette a harangok zugása az ünnepet. A harangszó elnémultával a mozsarak dörgése, majd meg az egész város kivilágítása mutatta a nagy ünnepet. A kereskedések kirakataiban ő felségeik, a király és királyné arcképei voltak láthatók, sőt magánházak ablakaiban is láttuk a felséges család arcképét: éljen a király és éljen a királyi család feliratokkal. A zuhogó eső daczára a közönség nagyobb csoportokban hullámozott a főbb helyeken s több izben lelkesülten éljenezte a királyt.

Szerdán reggel 8 órakor ünnepezt a polgári iskola ifjusága. Az ünnepi beszédet Márk Balázs tanár úr tartotta, szép szavakban méltatta a nagy nap jelentőségét, a király koronázásának tényét s végül hazaszeretetre és a király iránt hűségre lelkesítette az ifjuságot. Nehány lelkes szavalt elmondása és hazafias dal eléneklése után az ifjuság templomba vonult.

A római katolikus egyházban d. e. 9 órakor volt az ünnepi istentisztelet, melyet Hegyi Antal plébános fényes egyházi díszben és segédlettel végzett. Istentisztelet előtt a plébános ur mondott nagyhatású, hazafias beszédet. A templom fölöttára nemzeti színű díszítéssel és sok virággal volt megrakva. — Az istentiszteleten a közs. elöljárósága s főszolgabírói hivatal, kir. járásbíró és telekkönyv, a dohánybeváltó hivatal stb. tisztviselői, a polgári és elemi iskolák tantestülete, a tanuló ifjuság és nagyszámú közönség volt jelen. — A hálaadó istentisztelet fényét emelte, hogy Sohlya Antal egyházi főéneklész régi egyházi énekeket, a himnuszt és szózatot szépen énekelte.

D. u. 4 órakor volt az izraelita templomban a hálaadó istentisztelet. A templom szőnyegekkel, zászlókkal és virágokkal gondosan volt díszítve.

Szorongásig megtelt a templom ünneplő közönséggel, melynek sorában ott láttuk vallás különbség nélkül városunk színe-javát. Az ünnep fénypontját Büchler Márton rabbi remek szónoklata képezte, mely a hozzá fűzött költői szépségű imával együtt nagyhatással volt a közönségre.

Ekként végződött a koronázási

jubileum nálunk s mindannyian azzal a könyörgéssel végeztük imánkat: Mindenható Isten! Tartsd meg a magyarok nagy királyát még igen sok éven át!

Ujdonságok.

— június 12.

— **Torna vizsga.** Az elemi iskolai tanulók torna vizsgálata ma d. u. 5 órakor és a polgári iskolai tanulóké hétfőn d. u. 5 órakor lesz a központi iskola udvarában.

— **A csongrádi ifjuság által a helybeli izr. nőegylet javára f. évi június 4-én rendezett táncvizsga** alkalmával felülfizettek a következők: Weisz Sámuelné urnó, Szendrői L., Steiner G., Dr. Buk H., Bojniczer J., Régnér Zs., Hunk L., Borossy B., Dr. Dékány B., Keviczky S., N. N., Cziner J., Büchler M., Rosenberg E. urak 1—1 forintot és Weisz M. 40 krt, összesen 13 frt, 40 krt. Fogadják a nemes szívű adakozók szíves köszönetünket. A rendező bizottság.

— **Az iparosifjuság önképző- és dalegylete** Úrnapiján saját pénztára javára táncmulatságot rendez, mely igen sikerültnek ígérkezik. E helyen is figyelmébe ajánljuk a fiatal egylet közönségünknek.

— **Nyilvános számadás.** A csongrádi ifjuság által a nőegylet javára június 4-én rendezett táncvizsga eredménye:

bevétel: felülfizésekből 13 f. 40 kr. dijakból 70 fr. összesen 83 f. 40 kr. Kiadások 65 f. 11 kr. maradt tiszta jövedelem 18 f. 29 kr. A rendező bizottság.

— **Lemondás.** Ujszászi János építőmester, a helybeli ipartestület köztisztületben álló elnöke, a mult heten állásáról lemondott. A távozó elnök lemondásához több féle kombináció fűződik; de legjobban tartja magát az a hír, hogy Ujszászi Jánost a visszavonulásra a testület kebelében duló örökös viszályok indították, melyek kiegyenlítését sem tapintatosságával, sem tekintélyének latba vetésével elérnie nem sikerült. Tényleg, a testület beületét szüntelen czivódások, személyes gyűlölködés, egyesek nagyravágyása és leginkább a „varga politika” tették türehetlenné, s ezek ássák alá az iparososztály tekintélyét is. Ilyen állapotok közt természetesen egyesek legjobb törekvései is hajótörést szenvednek, s a testület célját nem az iparos osztály érdekeinek előbbrevitele, erkölcsi támogatása, műveltség és felvilágosodásban való részvétel képezi, hanem éppen az, hogy az értelmiség reform törekvései kigunyoltassanak, s Csongrádváros iparosai az oly kívánatos előrehaladás helyett rákmódjára azon boldog idők hagyományaihoz térjenek vissza, mikor még az atyamesterek bölcsesége döntött elevenek és holtak fölött, s mikor az agyrem szülte remeklés nagy összegén céhmester uraimék a sarga földig szophattak le magukat. Igazán szomorú állapotok ezek, s legsajnosabb a dologban az, hogy a testület tagjainak túlnyomóan intelligensebb része, melynek jogai és érdekei ellen a megrögzött butaság ennyire föltamad, nem érzi szükségét annak, hogy e gyalázatos állapotokon változtasson, hanem egykedvűen türi, hogy maholnap újjal mutogassanak ránk, hogy ime Magyarország ezre éves fönállásának napjaiban, mikor már a legutolsó béres és kanászgyerektől is iskolázottságot várunk el, akad egy testületben olyan tömeg, mely történet előtti idők sötétségébe vágyik vissza. Ezt bizonyítja legalább az a hír, hogy az elégedetlenkedők az ipartestület elnöki állására Dudás Ferenc eszímadia mestert akarják megválasztani, a ki állítólag már meg is ígérte, hogy választás napján a testület vagyonából hét országra szóló áldomást ület, a megmaradt pénzt pedig a eszímadiák között szét fogja osztatni. Persze, persze ígéretnak rettentően szép ez, hanem ebbe még majd más is beleszól ám!

— **Az ipartestület betegsegélyző pénztárának alapszabályai megerősítés vé-**

gett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz már fölterjesztettek s a pénztár a törvények értelmében már legközelebb megkezdi hasznos működését.

— **Gyermekgyilkos anya.** Alig 16 éves a fiatal anya, már is a gyermekgyilkosság borzasztó bűntettét követte el. — Csernus Julianna, egy tanyai földmives leánya, nagyon hamar kezdte a szerelmes életet egy tanyai legénykével. A szegény leány elbukott, anya lett, s az ártatlan kisdedit előbb megfojtotta, azután elásta. Azonban büne nem maradt titokban; a bíróság előtt töredelmes vallomást tett és most a börtönben kesereg a fiatal bűnös.

— **Gyűlés.** Az ipartestület előjárósága ma d. u. 4 órakor saját helyiségében rendes havi ülést tart, melyen az ifjúsági önképző-és dalegylet elnöksége is részt vesz.

— **Pályázat.** A Szegváron üresedésbe jött adóügyi jegyzői állásra e hét folyamán hirdettek pályázat. Mint örömmel értesülünk, a pályázók közt Keviczky Sándor fiatal földművesnek a megválasztásra alapos kilátásai vannak. Részünkről a szegvári képviselőtestület szerencsés választásához őszinte szívvel gratulálunk, mert tapasztalásból mondhatjuk, hogy Keviczky Sándor ur személyében a jegyzői állásra egy minden tekintetben képzett, munkás és derék tisztviselőt nyernek, kinek távozását Csongrádról többen fájlalni fogják.

— **Fiume fejlődése.** Szinte bámulatra méltó az a rohamos fejlődés, a mely hazánk e kikötő városában az utolsó évtized alatt észlelhető. Kormány és városi hatóság mintegy vetélkedve működnek közre, hogy az országnak „gyöngye” oly színvonalra emeltesse, a minő kereskedelmi helyzeténél fogva megilleti. — A nagyszerű köpartok, milliókba kerülő molók, rakodó helyek, gyárak és paloták mintegy varázsütésre emelkednek. Csatornázásán és szűzvezetékbe kerülő burkolásán serényen dolgoznak. Legutóbb pedig, a mint a „Vállalkozók Lapja” írja nem kevesebb mint egy fél milliót igénylő vízvezeték berendezése lett biztosítva. — E vízvezeték létesítésére, május hó 30-án megtartott versenytárgyalásnak a „Vállalkozók Lapja” által közlött eredménye felelte kedvező adatokat tüntet fel, mert noha a pályázat nemzetközi volt, abból a magyar vállalkozók úgy számra, mint árra nézve győztesen kerültek ki. A 11 versenyző czég közt ugyanis volt és pedig budapesti 4. nevezetesen Walsér Ferencz, Zellerin Mátyás, Neuschloss és Freund és Knuth Károly; fiumei czég volt 2, ugymint Celligói és társa, Ambrozini és társa. A legolcsóbb ajánlatot Zellerin Mátyás tette 17¹/₁₀ százalékot engedve az előíránytól, míg az idegen czégek legolcsóbbika a Rumpel és Niklas tepliczi czég 17 százalékot engedett.

— **Halálozás.** Szegvárról érkezett gyászlap tudatja velünk a község érdemes adóügyi jegyzőjének, Walter Mihálynak, élete 38-ik évében, hosszas szenvedés után, a f. hó 6-án történt elhunytát. A boldogulatt, kinek elhalálozását özvegyén kívül nagyszámú rokonság gyászolja, a f. hó 8-án kísérték az egész község mély részvételével az örök nyugalom helyére.

— **Tany József** okl. táncz és illemtanár a következő felhívást bocsájtotta közre: Van szerencsém t. uraságod es. k. családja szives tudomására hozni, hogy Csongrádon a népkert helyiségében f. hó 18-án szombaton úgy az esthetikai e társalgási illem szabályokból mint hazánkban divó minden nemű kör és társas salon tánczokból zártkörű tanfolyamot nyitok. Tandíj 6 heti idő tartamra 6 frt. Tanóra hetenként 3-szor. Beiratások lakásomon, „Központi” szálloda f. hó 13-án hétfőn d. e. 9—10-ig és 14-én kedden kéretnek. Csongrád, 1892. június 10. Szives pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel Tany József.

— **Örült ember** garázdálkodott a mult kedden Csanyon. Fischer Ignácznak hívják a szerencsétlent, a ki viseletével általános megrázkóztatást keltett. A szegény embert a csongrádi kórházba szállították, hol ápolás alatt van.

— **Érdekes fogadás.** M. M. fogadásból arra vállalkozott, hogy Gr. A. pincézéből 171 liter borral telt hordót az udvarra felhoz. M. a fogadást, mely a hordó tartalmából állott, megnyerte; azonban Gr. annak kiszolgáltatását megtagadta. Az ügy valószínűleg a bíróság elé kerül, mert M. jogos nyereségétől elállani nem akar, G. pedig nem enged.

IRODALOM.

Mit lehet egy jó laptól kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesüléseket közöl a világ minden tájáról. Lehetnek benne a legfrissebb hírek minden országból, tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, még csak ezzel azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormányférfiakkal és politikusokkal összeköttetésben állnak), hogy naponként megáviratoztathatja magának nemesak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi valószínűleg történni fog. Ma határozatlan békések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanatban zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrad, sőt még Csetnye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bossúsága is az a gyakori államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találatony eszéi tudósítói néha a legújtelőbb dolgokat kifirkészik. E lapnak igen kitünőek beírói hírforrásai is, a hazai politikai egy lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat: parlamenti tudósításai meg épen mintaserifek. Azután az a sok regény, am t sok jeles szakíró, színmű és könyvbíró cikkei, tanulmányai, melyek közül mind meglepi az olvasók ezreit, de manapság egy igazi laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap minden embernek fontos érdekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyermekek mind megtalálják mulatságukat benne, de ut ért az olyan háziarát, a ki mindig csak mulatgat bennünket, de soha egy jó tanácsal nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lapnak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az Egyetértés-nél, mely különben terjedelménél fogva erre ugyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahhoz bizony nagy papiroszárhas szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a község mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a község anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hány foglalkozásában van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket k ilki szolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár, a sok száz és százele gyáros, iparos, fizlet, tulajdonos és gazdálkodó, az nemesak azt akarja tudni, hogy az értékpapirosoknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az árak, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni. És ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, legyen még oly jól is szerkesztve, há mindjárt száz ezreket áldoznak is tartalma emelésére, ha csak ninesdn abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés”, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett, és a hírtések egész özönével keres föl. Az üzletemberek az Egyetértés-t tekintik annak a közegnek, mely köztük az érintkezést, ha szükség van rá, legsikeresebben közvetíteni képes a hírtéséi által. Kinek hirdetni valója van, az Egyetértés-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőhöz fog szólni; a ki pedig azon gondolkodik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az Egyetértés-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az ő anyagi érdekeit nemesak megvédelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az Egyetértés által lehet.

CSARNOK.

— Saját külön tudósítónktól. —

A tűzokvadászat óta nem bírok aludni! Leendő anyósom folyton azzal rágalmaz, hogy én ültettem fel a szinészeket és rándultam le velők a Kilenczesbe. Hiába szabadkozom és esküszöm az összes anyósok lelki üdvösségére, hogy én teljesen ártatlan vagyok az egész tűzokvadászatban. Azóta nem voltak álmaim! Anyósom konokul megmaradt állítása mellett. — A mult pénteken fürdőre utazott; az igaz, hogy nem Tátrafürdőre, vagy Abazziába, hanem csak ide Fehértóra és szentül hiszem, ha onnan ősz felé visszajön, újra a tűzokvadással fogja életem keseríteni.

Tetszik tudni kérem, június 4-én tartotta a jótékony nőegylet javára a jeunesse dorée nyári tánczvigalmát, mely az óriási reklámhoz mérten, bizony nem igen mond-

ható a legsikerültebbnek. Hej pedig a rendezőség az aranyifjúság crème-jéből volt összeválogatva; — mégis a kisasszonyok azóta folyton elégedetlenségüknek adnak kifejezést, mert nem úgy mulattak, a mint a reklámnak hirdetni méltóztatott. A leányok lázas kíváncsisággal néztek a bál sikere elé, a melyről a legköltoőbb képeket alkották és a legszebb reményeket táplálták arra nézvést, hogy ez a bál lesz az évad legdiszesebbje. De az ellenkezőről kellett keserű meggyőződést szereznem. F e k e t e v á r o n még folyton uralkodik azon társadalmi betegség, melyet a közvélemény nagyzási hóbortnak kelesztett, a melynek itt-ott nyomai még ma is láthatók.

Kezdjük tehát a feldiszített táncztermen, melynek „ragyogó fénye” nem kápráztatta el a szemeket és így nem lövelt „vakító fényt” a hölgyek bájos tolettejeire, mert mindössze-vissza tizenkét szál gertyának volt erkölcsi kötelessége különös fényt kölcsönözni a zöld galyakkal feldiszített tánczteremre alakított szinkörnek.

A leányok nemesen egyszerű és a mellett elegáns fehér tolettekben jelentek meg s pompás kedvvel lejtették az ifjakkal a tánczot, csakhogy rövid ideig, nem úgy, mint mások, hajnal hasadtáig.

Ime a mulatságon résztvevő hölgyek nevei; kisasszonyok: Bojniczer Flóra, Klein Malvina, Lederer Gizella, Löwy Helena, Perlfaszter nővérek, Policzter nővérek, Schönfeld Hanka, Steiner Emma, Schwartz Czili és Teresi, Weiner Ilka, Weisz nővérek (K. K. Félégyházáról). Ő nagyságáik közül megjelentek: Klein Antalné, Holczter Mórné, Hacker Matyásné és Sámuelné, Engel Zsigmondné, Lederer Arminné, Löwy Jakabné, Perlfaszter Dávidné, Policzter Ferenczné, Weisz Márkné, Weisz Salamonné (K. K. Félégyházáról), Schönfeld Hermanné, Váradí Jakabné, Weiner Ignáczné, Weisz Ignáczné.

Pfáccz.

Nyilttér.)*

Őszinte jó barátainak.

Csongrádon.

A nékem küldött névtelen levélért engedjék mély hálámat kifejezni, mert abból meggyőződést szereztem, hogy a nyomorultak soha ki nem vesznek.

Szemlész.

VASUTI MENETREND.

Csongrádról indul	d. e.	—	—	9.15
Gátérre érkezik.	—	—	—	9.53
Félegyházára	—	—	—	10.18
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	12.18
Szegedre érke	—	—	—	1.46
Budapestre ind. (gy. v.)	—	—	—	11.01
Budapestre érke.	d. u.	—	—	1.20
Csongrádról ind.	d. u.	—	—	3.00
Gátérre érke.	—	—	—	3.38
Félegyházára	—	—	—	4.03
Szegedre ind. (gy. v.)	—	—	—	4.57
Szegedre érke.	—	—	—	5.56
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	5.02
Szegedre érke.	—	—	—	6.57
Budapestre ind. (sz. v.)	—	—	—	4.57
Budapestre érke.	—	—	—	8.50
Budapestről ind. (sz. v.)	d. e.	—	—	8.25
Félegyházára érke.	—	—	—	11.08
Csongrádra ind.	d. u.	—	—	12.35
Gátérre érke.	—	—	—	1.05
Csongrádra	—	—	—	1.38
Szegedről ind. (gy. v.)	—	—	—	9.57
Félegyházára érke.	—	—	—	10.59
Csongrádra ind.	—	—	—	12.35
Csongrádra érke.	—	—	—	1.38
Budapestről ind. (sz. v.)	d. u.	—	—	12.25
Félegyházára érke.	—	—	—	4.46
Budapestről ind. (gy. v.)	—	—	—	2.35
Félegyházára érke.	—	—	—	4.56
Csongrádra ind.	—	—	—	5.20
Gátérre érke.	—	—	—	5.47
Csongrádra	—	—	—	6.20
Szegedről ind. (sz. v.)	—	—	—	3.05
Félegyházára érke.	—	—	—	4.41
Csongrádra ind.	—	—	—	5.20
Gátérre érke.	—	—	—	5.47
Csongrádra érke.	—	—	—	6.20

Felölös szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

LEGAJÁNLTÓBB SZER A **ZACHERLIN** MINDEN ROVAR ELLEN!

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor és Vermes Gyula urak kereskedéseiben. Szentesen: Dobrai Sándor, Szépe József, Vecseri Sándor, Burián József, Kovács Sándor urak kereskedéseiben.

Ismertető jelei a csudatevő „Zacherlin” szernek:

- 1.) Alepecsételt üveg.
- 2.) A „Zacherlin” név rajta.

Ovatosság a ZACHERLIN vételnél!

Rendkívüli fontos találmány gyengeség ellen.

FÉRFIAKNAK.

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállítatik (külsőleg észrevehetetlen, garantizált ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód.) Hires tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratát érdekel nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diskreczióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70 sz. Felvilágosító röpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés” olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb, tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Bármely párthoz tartozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés”-ben a legterjedelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi célt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép-irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitűnőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés”-nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés” nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, komolyság és jólétesültség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés”-nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen független lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításainak is mindenkor a párttekinteten felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés” olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés” gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdéi tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egyetértés”-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés” ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai kereskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés” a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt bű tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés” 3 speciális rovatát emlíjük meg, melyek országos hírre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklapot képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS”-re

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés” felelős szerkesztője és kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés” kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)